

tigelse er helt afgørende for den enkeltes tryghed.

Derfor kan jeg også glæde fru Pernille Rosenkrantz-Theil, som åbenbart ikke har lagt mærke til det, med, at vi faktisk har gennemført det, vi populært kalder forårspakken, som indeholder skattelettelser og en lang række initiativer, der bidrager til at øge beskæftigelsen i Danmark. Alle prognoser tyder jo også på, at det faktisk går rigtig godt, og at beskæftigelsen vil stige ganske betydeligt, ikke mindst i de kommende år, så vi har bestemt taget initiativer på det felt.

(Kort bemærkning).

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

Nu er forårspakken jo efterhånden en gammel ting, og specielt når man ser på, hvordan arbejdsløsheden har udviklet sig siden forårspakken, er jeg lidt ked af hele den talkrig, der har været.

Det er selvfølgelig rart, hvis regeringen får ret i, at der kommer 20.000 nye arbejdspladser, for det ville da være bedre end de negative prognoser. Men jeg vil forsøge at forholde mig til det principielle, nemlig at uanset om regeringen får ret i, at der kommer 20.000 flere arbejdspladser, eller Danske Bank får ret i, at det kun bliver 13.000, er der altså stadig nogle – faktisk ikke så få – som ikke kommer i arbejde. Næste år vil arbejdsløsheden stadig være større, end den var, da regeringen kom til magten, selv om regeringens prognoser holder.

Kl. 13.35

Derfor kan det godt undre mig, at man bliver ved med at hive forårspakken op af hatten. Vi kan jo diskutere fra nu af og til nytårsaften, om forårspakken hjalp noget, men vi kan bare konstatere, at selv hvis den har hjulpet, har den i givet fald ikke hjulpet nok. Der er fortsat flere arbejdsløse under denne regering, end inden regeringen kom til, selv med virkningerne af forårspakken og selv efter de prognoser, man laver for næste år på baggrund af forårspakkens justeringer.

(Kort bemærkning).

Lars Barfoed (KF):

Nu er det jo sådan, at uanset hvilken regering vi har i dette land, er ledigheden dybt afhængig af, hvordan de internationale konjunkturer bevæger sig.

Hvis man meget nøje følger kurverne for, hvordan bruttonationalproduktet i Danmark har udviklet sig, og hvordan det har udviklet sig

i de lande, som vi typisk handler med, er der en fuldstændig sammenhæng mellem tingene. Det, en regering og et Folketing kan gøre, er at fjerne brodden, når konjunkturerne truer beskæftigelsen, og det er også det, vi gør. Men årsagen til, at der lige nu er en negativ forskel, fra dengang vi tiltrådte og til nu, når vi ser på arbejdsløhestallene, er jo netop, at der – som det også vil være fru Pernille Rosenkrantz-Theil bekendt – har været en nedgang i de internationale konjunkturer, som selvfølgelig også har ramt danske virksomheder. Men nu stiger beskæftigelsen heldigvis igen, og det synes jeg da man skal glæde sig over.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jeg synes desværre, hr. Lars Barfoed har bidraget en del til forvirringen om De Konservatives finanspolitik, og derfor vil jeg gerne give hr. Lars Barfoed mulighed for her fra Folketingets talerstol, så vi alle sammen kan høre det, at fortælle os, hvad der er op og ned i den diskussion, der har været i de seneste dage.

Det har været nævnt, at det er finansordførens politiske ønske, at der bliver afdraget langsomt på statens gæld, at efterlønnen laves om, og at pensionsalderen forhøjes til det fyldte 67. år, alt sammen for at finansiere en fjernelse af topskatten. Er det noget, hr. Lars Barfoed står fast på? Er det konservativ politik, eller hvordan skal vi forholde os?

(Kort bemærkning).

Lars Barfoed (KF):

Nu ved jeg ikke, om hr. Thulesen Dahl har læst den artikel i Ugebrevet Mandag Morgen, der har givet anledning til omtalen i aviserne, for der er lidt misforståelser i det, hr. Thulesen Dahl remser op.

For det første er det korrekt, at min opfattelse er, at når vi kommer hen omkring 2010, eller i hvert fald når vi har fået reduceret gælden, så den er nede på 20-25 pct. af bruttonationalproduktet, er det værd at lytte til de mange økonomer, der siger, at så er der måske ikke grund til at spare så meget som før, men måske i højere grad grund til at skabe noget mere vækst. Hvis vi nedrapper gælden lidt langsommere, når vi har nået de mål, vi har sat os for 2010, får vi et provenu, som vi kan bruge til at finansiere et større privatøkonomisk råderum og dermed skabe noget vækst i landet. Det er deri, finansieringen ligger, og det synes jeg sådan set alle